

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Реv 10326/2022
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Бачки Петровац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 244/20 од 29.03.2022. године, у седници већа одржаној 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 244/20 од 29.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 244/20 од 29.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4565/19 од 21.11.2019. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца делимично усвоји. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неоснованог обогаћења исплати 50.734,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени износ главног дуга, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 21.360,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за исплату законске затезне камате на парничне трошкове од дана пресуђења до извршности.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 244/20 од 29.03.2022. године, првостепена пресуда је преиначена у побијаном усвајајућем делу тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 50.734,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени износ главног дуга, те обавезан тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, јер је побијана одлука у складу са правним схватањем о начину отклањања штетних последица појединачног акта насталих применом касираног неуставног или незаконитог општег акта, утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године. Повраћај исплаћених износа месног самодоприноса непосредном применом Одлуке о увођењу самодоприноса за подручје Месне заједнице Бачки Петровац, за коју је утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, не може се тражити ни по основу одговорности из члана 172. став 1. ЗОО, нити применом института стицања без основа из члана 210. став 2. тог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате у овој правној ствари, поднета је 24.05.2019. године, а вредност предмета спора од 50.734,00 динара према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца није дозвољена.

Иако је побављеном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим

допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**